

de første spørgsmål i udvalget, og så afventede jeg, at vi kunne svare på disse spørgsmål; men endnu inden vi havde svaret på de spørgsmål, kom der en ny serie, sågar tror jeg af 20 spørgsmål, og så meddelte jeg formanden, at jeg syntes, at vi skulle vente, til disse spørgsmål var besvaret, så vi i forbindelse med de politiske forhandlinger kunne tage en drøftelse. Men det havde man altså åbenbart ikke tålmodighed til, så derfor ser jeg heller ikke det som noget, der har reelt indhold. Det er igen kun den her passivitet og mangel på reel vilje til, at man ønsker at gøre noget på området.

Så må jeg spørge, hvorfor det er så galt, at man laver et nyt system, hvor man bruger en del af det, som vi kender, nemlig det rådgivende system i forskningsverdenen. Det bruger vi, for så vidt angår forskningsdelen, men vi kan da ikke byde de mennesker, der sidder i forskningsrådene, at de skal forholde sig til innovationsdelen, og der er det igen, synes jeg, lidt ærgerligt, at hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre har tillid til folk, når man nedsætter en bestyrelse. Det har vi da i alle andre sammenhænge. Hvorfor har man det ikke her? Det er, fordi man er blevet sur, man er blevet negativ og man ønsker ikke at støtte et ellers fremragende forslag, som bakkes op over det ganske land.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne har ikke været specielt negative eller destruktive over for det her forslag. Vi har faktisk, da det kom på banen og kom på tale, fra allerførste færd været åbne over for at se på en højteknologifond. Vi var sådan set det eneste parti ud over regeringen og Dansk Folkeparti, der var positivt og åbent over for dette.

Vi havde så nogle spørgsmål, bl.a. i forbindelse med finansieringen, men vi var da villige til at lytte. Der var også spørgsmål om bæredygtighed i forbindelse med det her forslag, og vi havde nogle spørgsmål om at få nogle etiske holdninger ind i forslaget. Der var også tale om bestyrelsen, der alene skulle udpeges af ministeren. Vi var egentlig villige til at gå ind i en dialog om det her spørgsmål og det her forslag, så jeg føler mig på ingen måde negativ eller destruktiv. Vi har forholdt os til det, men jeg må bare erkende, at der ikke fra regeringens side har været vilighed til at komme på banen med nogle helt konkrete forslag og forhandlinger, det har der ikke været. Det forholder jeg mig til, og derfor agerer vi, som vi gør, også i forbindelse med det

betækningsbidrag, der nu er til forslaget fra oppositionens side. Jeg mener, vi har været åbne hele vejen.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg erkender, at Kristendemokraterne absolut har været det mest positive og konstruktive parti, men jeg må dog sige, at når regeringen spiller ud, og man så har nogle ønsker til ændringer og nogle ting, man mener, der skal formuleres anderledes, så er det vel normalt, at man fremsætter disse ønsker. Sådanne ønsker har jeg ikke fået.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører i anden omgang.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er en god debat, vi får, og den har vi faktisk savnet, også på grund af nogle af de forestillinger, der har været, og nogle af de retoriske udmeldinger, der har været fra den borgerlige regering siden regeringsskiftet i 2001.

Nu har vi her hørt videnskabsministeren, som selvfølgelig er dybt frustreret over virkeligheden, henviser til, at den forrige regering havde efterladt et kæmpehul. Nu erindrer jeg, hvad man også kunne læse i aviserne forud for valget, og de, der deltog i finanslovforhandlinger dengang vil også vide det, at der faktisk fra den forrige regering lå et forslag om, at man skulle flytte flere penge ud til forskning. Det var SF med på. Vi sagde dengang, at det er et udmærket startgrundlag, men vi ønsker flere penge til forskningen.

Vi oplevede faktisk også, at vi fik støtte af den daværende finansordfører hos Venstre, hr. Thor Pedersen. Ligesom SF sagde han, at det var for få penge, den forrige regering satte af. Vi blev dog overgået af Det Konservative Folkeparti, som mente, at de ville have det ligesom SF plus 10 pct. Det var inden valget. Så kom valget.

Kan man så med nogen rimelighed sige, at den forrige regering ikke ville gøre noget? Nej, det kan man selvfølgelig ikke. Men det er klart, at det blev den nye regerings opgave at sørge for, at det, man havde sagt inden valget, også blev til virkelighed efter valget.

Nu er vi så kommet 3 år længere frem, og den her regering har lavet fire finanslove. Så er det vel rimeligt her forud for et kommende folke-